

Set i det lys vil jeg gerne bede miljøministeren, hvis det ellers er muligt, om at redegøre for, hvordan det går med det parallelle forløb i Nordisk Ministerråd. Hvor langt er arbejdsgruppen for renere teknologi kommet i kortlægningen af problemet med eksport af miljøskadelig teknologi fra Norden til lande uden for OECD?

Det Radikale Venstre kan også tilslutte sig de øvrige elementer i lovforslaget. Vi finder det rigtigt at styrke miljø- og energiministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for kontrollen af produkter, ikke mindst emballager. Hvis vi ikke ved, hvad produkterne er sammensat af, er det umuligt for det offentlige at sikre en miljømæssigt forsvarlig bortskaffelse eller eventuel genanvendelse. Hvis vi eksempelvis ikke ved, om et stykke plastic er lavet af PVC eller polyætylen, er det ikke til at afgøre, om det kan brændes eller ej. Ligeledes er det umuligt at få implementeret den renere teknologi, hvis vi ikke ved, hvilke materialer der indgår i produktionsprocessen. I fremtiden drejer det sig jo netop om at producere rene produkter frem for at styre efter grænseværdier for emissioner og miljøbelastning.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg har siddet lige så stille nede på min stol og hørt på debatten, og for mig at se har debatten enten været let fordrejet, eller også har jeg ikke rigtig forstået selve lovforslaget.

For mig at se står der i undertitlen, at det drejer sig om underretning om eksport af visse listevirksomheder. Det betyder vel, at der skal ske underretning til det land, et eventuelt fabriksanlæg skal eksporteres til, men også til vore egne offentlige instanser, f.eks. et af vores ministerier, så det offentlige ved lidt om, hvad det drejer sig om. Vi må gå ud fra, at informationen til køberen er sket, for ellers havde man jo ikke været interesseret i at købe, og vi skal ikke tro, at fordi man bor i Bangladesh eller et andet sted på Jorden, er man ubevidst om, hvad det er, man går og handler med.

Hvis man mener, den er nødvendig, burde en sådan lov jo laves i det land, der for det meste køber brugte varer, og ikke i det land, der for det meste sælger brugte varer. Men når hr. Peter Christensen nævner, at en, der køber en brugt bil, også gerne vil have en deklaration og sådan nogle ting, mener jeg ikke, det har noget med det her at gøre. Den virksomhed, der køber et brugt fabriksanlæg, har jo deklarationen på det, den vil købe.

Det er jo et mærkeligt lovforslag, der er kogt sammen af flere forskellige retter – man kunne vel nærmest kalde det skipperlabskovs i Tivoli – men i bemærkningerne står der noget om egenkontrol for egen regning. Jeg vil gerne spørge: Er det noget nyt? Virksomhederne laver jo egenkontrol for egen regning. Man skal kontrollere det, man laver, uanset om man er mekaniker eller har en maskinfabrik eller er maler.

Så står der også, som om det er noget nyt, at de personer, der lægger rottegift ud, skal kunne fyres, hvis de er uansvarlige. Hvad pokker er det? Er det noget nyt? Jeg har siddet i en kommunalbestyrelse i 10-15 år, og vi kan da fyre en rottefænger, når det passer os, hvis han ikke opfører sig, som det er meningen, han skal, altså slår rotterne ihjel. Så jeg kan ikke rigtig se den store visdom i det her.

Lovforslaget indeholder også forslag om at pålægge underretningspligt ved eksport af visse listevirksomheders brugte produktionsanlæg. Jeg vil godt spørge ministeren, hvad Industrirådet siger til det, om det er meget demokratisk osv.?

Jeg ved ikke, om jeg kan få et par minutter mere, hr. formand, for ministeren har vist ikke tid til at høre efter nu, så jeg er nok nødt til . . .

Formanden:

2½ minut.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt spørge ministeren, om vi kunne få den liste, så vi ved, hvad det er for nogle virksomheder, det drejer sig om.

Nu er det anden gang i dag, jeg roser embedsmændene for det, de skriver – eller også er det måske ministeren, som har ansvaret – men jeg er næsten nødt til også at rose her, og det skal være sætningen, hvor der står, at set i en større sammenhæng er det miljømæssigt hensigtsmæssigt, at et brugbart produktionsanlæg får så lang levetid som muligt, idet alternativet er, at anlægget ender som affald, før det er nødvendigt. Jeg synes, det er en af de bedste sætninger, jeg nogen sinde har læst, og jeg er 300 procent enig i den.

Hvis vi går nogle linjer længere ned, vil jeg godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at der står, at lovforslaget ikke giver miljø- og energiministerens bemyndigelse til at kunne nedlægge forbud mod eksport af brugte industrieanlæg. Det giver altså ikke ministeren mulighed for at nedlægge forbud, og det er jeg også tilfreds med.